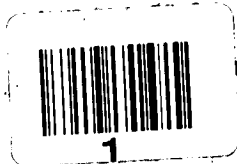

רשומות

קובץ התקנו

19 בינואר 1968

2173

י"ת בטבת תשכ"ח

עמוד

- 698 תקנות מס הבולים על מסמכים (הוראת שעה), תשכ"ח—1968
תקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (דרכי השקעת הקרנות וההון של מבטח) (תיקון), תשכ"ח—
1968
698 תקנות הביטוח הלאומי (מקדמות) (תיקון), תשכ"ח—1968
699 תקנות הביטוח הלאומי (שיקום מקצועי) (תיקון), תשכ"ח—1968
699 תקנות חופשה שנתית (חופשה מוארכת) (תיקון), תשכ"ח—1968
700 תקנות הגנת הצומח (הסדר מכירת תבשירים כימיים) (תיקון), תשכ"ח—1968
701 צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים לחמרי דלק) (תיקון), תשכ"ח—1968
702 צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה על טובין מיוצרים בארץ) (תיקון מס' 5), תשכ"ח—
1968
702 צו סימון מוצרים (תיקון), תשכ"ח—1968
703 צו הבנקאות (שיעורי ערבויות להבטחת אשראי של בנקים מסויימים), תשכ"ח—1968
703 צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 3) — תיקון טעות

מדור לשלטון מקומי

- 704 צו המועצות המקומיות (א) (בנימינה, תיקון), תשכ"ח—1968
705 חוק עזר לבאר־טוביה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ח—1968
707 חוק עזר לגיליס (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ח—1968
709 חוק עזר לעספיא (אספקת מים), תשכ"ח—1968
716 החלטת המועצה המקומית בית־גין בדבר קנס פיגורים

חוק מס הבולים על מסמכים, תשכ"א—1961

תקנות בדבר החזרת תמורתם של בולים על מסמכים מסויימים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לחוק מס הבולים על מסמכים, תשכ"א—1961¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. על אף האמור בתקנות מס הבולים על מסמכים, תשכ"ה—1965², רשאי המנהל להחזיר תמורתם של בולים, בניכוי שלושה אחוזים, אם הוכח להנחת דעתו, כי נתקיימו כל אלה:
 - (1) המסמך הוא אחד מהמפורטים להלן:
 - (א) איגרת חוב כאמור בסעיף 5(א) לתוספת א'³ לחוק (להלן — התוספת);
 - (ב) שטר מניה למוכ"ז כאמור בסעיף 11(ד) לתוספת;
 - (ג) הסכם לביטוח כאמור בסעיף 12 לתוספת;
 - (2) המסמך בויל שלא בבול דבק;
 - (3) המסמך הושמד, אחרי יום ח' בטבת תשכ"ו (31 בדצמבר 1965), בשריפה שלא ניתן היה למנעה;
 - (4) הוצא במקום המסמך שהושמד מסמך זהה אחר, אשר בויל כדון, בין אותם צדדים ולאותה מטרה.

החזרת
תמורתם של
בולים על
מסמכים
מסויימים

2. התמורה תוחזר לאדם שבייל את המסמך שהושמד, או שהגישו לביול, ובלבד שהצהיר בכתב כי לא היה זכאי לפיצוי אחר בגין אותה תמורה של מס בולים.
3. תחולתן של תקנות אלה עד תום שנה מיום פרסומן ברשומות.
4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס הבולים על מסמכים (הוראת שעה), תשכ"ח—1968“.

לפי תוחזר
התמורה

תחולה

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ז' בטבת תשכ"ח (8 בינואר 1968)
(חמ 723007)

¹ ס"ח 334, תשכ"א, עמ' 64.
² ק"ת 1685, תשכ"ה, עמ' 1380; ק"ת 2030, תשכ"ו, עמ' 2230.
³ ס"ח 334, תשכ"א, עמ' 64; ק"ת 1863, תשכ"ו, עמ' 1701.

חוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א—1951

תקנות בדבר דרכי השקעת הקרנות וההון של מבטח

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 4א(א) ו-18 לחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א—1951¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת לתקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (דרכי השקעת הקרנות וההון של מבטח), תשכ"ח—1967², בסעיפים 2(ב) ו-3, בטור „מסוג 4“, במקום „40 מההון הנפרע המינימלי“ יבוא „40 מההון הנפרע המינימלי, אולם אם ההון העצמי עולה על המינימום הנדרש, רשאי מבטח להשקיע את עודף ההון בנכסים אלה ללא הגבלה“.
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (דרכי השקעת הקרנות וההון של מבטח) (תיקון), תשכ"ח—1968“.

תיקון
התוספת

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ז' בטבת תשכ"ח (7 בינואר 1968)
(חמ 72636)

¹ ס"ח 79, תשי"א, עמ' 221.
² ק"ת 2144, תשכ"ח, עמ' 350.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות בדבר מקדמות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 34, 36 ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953,¹ אני מתקין תקנות אלה:

הוספת
תסנה א2

1. אחרי תקנה 2 לתקנות הביטוח הלאומי (מקדמות), תשי"ח—1957,² יבוא:

„הפחתת
מקדמה

א2. על אף האמור בתקנה 2, הוכיח מבוטח שנקבעה לו לענין תשלום מס הכנסה לגבי שנת כספים פלונית מקדמה בסכום הנמוך מהאמור בתקנה האמורה, רשאי המוסד על סמך פניית המבוטח לקבוע את המקדמה לגבי אותה שנת כספים בהתחשב בסכום שנקבע לענין תשלום מס הכנסה כאמור, ובלבד שפניית המבוטח למוסד תיעשה תוך תשעים יום מהיום בו קיבל הודעה משלטונות מס הכנסה בדבר הפחתת סכום המקדמה.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (מקדמות) (תיקון), תשכ"ח—1968".

יגאל אלון
שר העבודה

כ"ה בכסלו תשכ"ח (27 בדצמבר 1967)
(חמ 750312)

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.

² ק"ת 739, תשי"ח, עמ' 69; ק"ת 1122, תשכ"א, עמ' 1302.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות בדבר שיקום מקצועי

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 18 ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 9 לתקנות הביטוח הלאומי (שיקום מקצועי), תשט"ז—1956,² במקום תקנת משנה (ב) יבוא:

„(ב) ניתן השיקום המקצועי במקום בו ניתנים איכסון וכלכלה, יופחת תשלום דמי השיקום —

(1) אם אין לנפגע, בעת מתן דמי השיקום, תלויים כמשמעותם בסעיף 22(ב) לחוק — ב-50%;

(2) אם יש לנפגע, בעת מתן דמי השיקום, תלוי אחד בלבד כאמור — ב-25%.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (שיקום מקצועי) (תיקון), תשכ"ח—1968".

יגאל אלון
שר העבודה

ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968)
(חמ 750303)

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.

² ק"ת 631, תשט"ז, עמ' 890; ק"ת 1192, תשכ"א, עמ' 2050; ק"ת 2098, תשכ"ו, עמ' 3164.

חוק חופשה שנתית, תשי"א—1951

תקנות בדבר חופשה שנתית מוארכת ואיסור צבירה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3(א) ו-7(ב) לחוק חופשה שנתית, תשי"א—1951¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות חופשה שנתית (חופשה מוארכת), תשכ"ד—1963² (להלן — התקנות העיקריות), במקום הגדרת „מקום עבודה מבוקר” יבוא:

„מקום עבודה מבוקר” — מקום עבודה שלגביו אישר מפקח העבודה האזורי שהוא מקום עבודה בו מקיימים שירות בקרה והשגחה רפואית כאמור בתוספת.

תיקון תקנה 1

2. בתוספת לתקנות העיקריות —

תיקון
התוספת

(1) במקום הכותרת „שירות בקרה” יבוא „שירות בקרה והשגחה רפואית”;

(2) במקום סעיף 5 יבוא:

„5. כולל סיכון ההקרנה חשיפה למקור הקרנה שאינו מקור חתום, תכולת הבקרה האישית גם בדיקות לקביעת זיהום רדיואקטיבי אפשרי של הגוף ובמידת האפשר גם מדידת כמויות החמרים הרדיואקטיביים שבגוף.”;

(3) במקום סעיף 13 יבוא:

„13. בדיקה רפואית נוספת או בדיקות רפואיות נוספות ייערכו לפי שהנסיבות מחייבות כגון במקרה של חשיפת יתר או זיהום רדיואקטיבי של הגוף, ובלבד שיערכו בדיקות כאמור בהתאם לדרישה בכתב מאת המומחה או מאת מפקח עבודה שהנו רופא מוסמך.”;

(4) בסעיף 14, במקום פסקה (3) יבוא:

„3. בדיקה מיוחדת של האברים או הרקמות הרגישים ביותר להשפעת קרינה מיוננת או החשופים ביותר לקרינה זו, בהתחשב בסוגי הקרינה, כגון:

(א) בדיקת דם — במקרה של חשיפת כל הגוף להקרנה חיצונית או פנימית;

(ב) בדיקת עור — במקרה של הקרנה חיצונית על חלק מן הגוף או זיהום רדיואקטיבי חיצוני;

(ג) בדיקות עיניים — במקרה של חשיפה לנויטרונים או לקרינה של גופיפים;

(ד) בדיקת כמויות החמרים הרדיואקטיביים בגוף — במקרה של חשיפה לזיהום רדיואקטיבי פנימי;

(ה) בדיקת ריאות — במקרה של נשימת גזים או אארוזולים רדיואקטיביים.”;

(5) בסעיף 15, פסקה (5) — בטלה;

(6) סעיפים 16 ו-19 בטלים;

¹ ס"ח 81, תשי"א, עמ' 234.
² ק"ת 1504, תשכ"ד, עמ' 145.

(7) בסעיף 18, בסופו, יווסף, „אלא אם הרופא החליט שדי בעשיית הבדיקה באחת מדרכים אלה”;

(8) בסעיף 20, בסעיף קטן (א), יימחקו המלים „בטופס שאושר על ידי שר העבודה”;

(9) בסעיף 20, בסעיף קטן (ג) —

(א) במקום פסקה (1) יבוא:

„(1) שם המשפחה של העובד, שמו הפרטי, מספר זהותו וכן מענו;”

(ב) במקום פסקה (4) יבוא:

„(4) תאריכי הבדיקות הרפואיות שבוצעו בהתאם להוראות הפרק השלישי.”

3. תחילתן של תקנות אלה היא ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968). תחילה

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות חופשה שנתית (חופשה מוארכת) (תיקון), תשכ"ח—
1968.” השם

ט' בטבת תשכ"ח (10 בינואר 1968)
(חמ 75083)

יגאל אלון
שר העבודה

חוק הגנת הצומח, תשט"ז—1956

תקנות בדבר הסדר מכירת תכשירים כימיים

בחוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצומח, תשט"ז—1956,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות הגנת הצומח (הסדר מכירת תכשירים כימיים), תשכ"ז—1967,² אחרי תקנה 3 יבוא:

4. לא ישנה יצרן את נוסח תווית האריזה ולא יכניס תיקון בתכנה, תווית אריזה
אלא על פי היתר בכתב מהמנהל מראש.” שינוי נוסח

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הגנת הצומח (הסדר מכירת תכשירים כימיים) (תיקון), תשכ"ח—1968.” השם

כ"ה בכסלו תשכ"ח (27 בדצמבר 1967)
(חמ 73806)

חיים גבתי
שר החקלאות

¹ ס"ח 206, תשט"ז, עמ' 79.
² ק"ת 2060, תשכ"ז, עמ' 2628.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר מחירים לחמרי דלק

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—
1957,¹ אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים לחמרי דלק), תשכ"ו—1966,² במקום סעיף קטן (א) יבוא:

„(א) לא ימכור אדם ולא יציע למכור, לא יקנה ולא יציע שימכרו לו כל חומר דלק מחמרי הדלק המפורטים בתוספת במחיר העולה על המחיר הנקוב בה בצדו של מקום המסירה בתוספת של 25 אגורות על כל מכירה של בנזין או סולר שנערשה בתחנת דלק בין השעות 20.00 עד 06.00 ובתוספת של אגורה אחת לכל ליטר, אך לא פחות מ-25 אגורות על כל מכירה של קרוסין בכמות של עד 200 ליטר בתחנת דלק בכל שעות היממה.”

תיקון סעיף 1

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים לחמרי דלק) (תיקון), תשכ"ח—1968.”

השם

פ נ ת ס ס פ י ר
שר האוצר

ז' בטבת תשכ"ח (8 בינואר 1968)
(חמ 72602)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24; ס"ח 279, תשי"ט, עמ' 92.
² ק"ח 1837, תשכ"ו, עמ' 904; ק"ח 1843, תשכ"ז, עמ' 908; ק"ח 1876, תשכ"ז, עמ' 1887; ק"ח 1082, תשכ"ז, עמ' 1177.

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל על טובין מיוצרים בארץ

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹ אני מצווה לאמור:

1. בפרט 8 לתוספת לצו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה על טובין מיוצרים בארץ), תשכ"ו—1966,² בטור ג', במקום „77% בתוספת לשיעור שצויין בפרט 3 או 4” יבוא „57% בתוספת לשיעור שצויין בפרט 3 או 4.”

תיקון פרט 8
לתוספת

2. תחילתו של צו זה היא ביום ט"ז בחשוון תשכ"ח (19 בנובמבר 1967).

תחילה

3. לצו זה ייקרא „צו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה על טובין מיוצרים בארץ) (תיקון מס' 5), תשכ"ח—1968.”

השם

ז א ב ש ר פ
שר המסחר והתעשייה

ב' בטבת תשכ"ח (3 בינואר 1968)
(חמ 740400)

¹ ס"ח 434, עמ' 175; ס"ח 492, תשכ"ז, עמ' 21.
² ק"ח 1900, תשכ"ז, עמ' 2389; ק"ח 2030, תשכ"ז, עמ' 2234; ק"ח 2143, תשכ"ח, עמ' 347.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו סימון מוצרים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. לצו סימון מוצרים, תשי"ח—1950², קרי: „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון מוצרים), תשי"ח—1950" (להלן —"הצו העיקרי").
2. בסעיף 3, לצו העיקרי, בסעיף קטן (ב), בפסקה (1), במקום „מנהל חטיבת המזון" יבוא „מנהל חטיבת כימיה ומזון".
3. לצו זה ייקרא „צו סימון מוצרים (תיקון), תשכ"ח—1968".

זאב שרף

כ"ב בכסלו תשכ"ח (24 בדצמבר 1967)

שר המסחר והתעשייה

(חמ 740109)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ח 70, תשי"ח, עמ' 529; ק"ח 1528, תשכ"ד, עמ' 511.

פקודת הבנקאות, 1941

צו בדבר שיעורים יחסיים שבנקים מסויימים חייבים לקיים לגבי ערבויות להבטחת אשראי

בתוקף הסמכות לפי סעיף 14א לפקודת הבנקאות, 1941¹, שהועברה אלי על ידי הממשלה, ולאחר התייעצות עם הועדה, אני קובע לאמור:

1. על אף האמור בצו הבנקאות (שיעורי ערבויות להבטחת אשראי), תשכ"ה—1965², ערבויות להבטחת אשראי שניתנו על ידי בנק אלרן בע"מ, בנק י. ל. פויכטונגר בע"מ ובנק קרדיט לישראל בע"מ, כל עוד הם מנהלים על ידי הנהלה שנתמנתה על ידי נגיד בנק ישראל או בהסכמתו, לא יעלו על הסכום שהיה קיים ביום האחרון בחודש שקדם למינוי הנהלה בכל אחד מהמוסדות האמורים, לפי הענין.
2. תחילתו של צו זה היא ביום שנתמנתה לראשונה ההנהלה כאמור בסעיף 1.
3. לצו זה ייקרא „צו הבנקאות (שיעורי ערבויות להבטחת אשראי של בנקים מסויימים), תשכ"ח—1968".

ד' הורוביץ

ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968)

נגיד בנק ישראל

(חמ 722105)

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1134, עמ' 60; ס"ח 444, תשכ"ה, עמ' 50.

² ק"ח 1685, תשכ"ה, עמ' 1395; ק"ח 1965, תשכ"ו, עמ' 504.

תיקון טעות

בסעיף 4 לצו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 3), תשכ"ח—1967, שפורסם בקובץ התקנות 2139, תשכ"ח, עמ' 310, במקום „בספטמבר" צ"ל „בנובמבר".

זאב שרף

ב' בטבת תשכ"ח (3 בינואר 1968)

שר המסחר והתעשייה

(חמ 74049)

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר המועצה המקומית בנימינה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950², במקום פרט (כז) יבוא:

החלפת
פרט (כז)
בתוספת
הראשונה

„(כז) המועצה המקומית בנימינה.

תאריך הקמתה: ט"ו באייר תשי"א (2 במאי 1950).

תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):

הגושים: 10161 עד 10172, 10201 עד 10210, 10214, 10215, 10223, 10224, 11704, 11705, 12080 — בשלמותם;
10199 — פרט לחלקות 1 עד 24;
10200 — פרט לחלקות 5 עד 17;

החלקות: 2, 3, 5 בגוש 10220;

2, 3, 4, 6, 7, 8 עד 18, 20 בגוש 10221;

חלק דרומי מחלקה 5 בגוש 10222 המסומן באות „א" במפת תחום המועצה הערוכה בקנה מידה 1:10,000 והחתומה ביד שר הפנים ביום י"א בכסלו תשכ"ח (13 בדצמבר 1967), שהעתקים ממנה מופקדים במשרד הפנים, ירושלים, במשרד הממונה על המחוז, חיפה, ובמשרד המועצה המקומית בנימינה (להלן בפרט זה — המפה);

חלקי חלקות: 4, 6, 7 בגוש 10219 כמסומן במפה;
2, 3 בגוש 10226 כמסומן במפה.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (בנימינה, תיקון), תשכ"ח—1968".

השם

י"א בכסלו תשכ"ח (13 בדצמבר 1967)

(חמ 8011)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 753, תשי"ה, עמ' 444; ק"ת 1219, תשכ"ב, עמ' 280.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לבאר-טוביה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשור יות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית באר-טוביה חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לבאר-טוביה (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959³ (להלן — החלפת התוספת):

"תוספת

שיעורי המס לשנה

בתוספת זו, "סוג" — סוג שנקבע על ידי המועצה.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
90	קיוסק	1750	גידול זרעים והספקתם
3000	בית חרושת לגלדיה	100	אטליז
300	מכירת חמרי בנין	180	בית חרושת לגזוז
90	מכוניות משא, לכל מכונית		בית קפה או מסעדה —
75	שרברב	150	סוג א'
	נגריה או נפחיה —	225	סוג ב'
	שאיין משתמשים בה במכוניות המונעות בכוח חשמלי	600	סוג ג'
180		1500	סוג ד'
	שמשמשים בה במכוניות המונעות בכוח חשמלי	1000	אספקת חשמל
450		1000	אספקת מים
375	סוכנות דלק, לכל משאבה	90	מכולת
180	צרכניה		מוסך או מסגריה המעסיק עובדים —
	קבלן או קבלן משנה שהיקף עבודתו בתחום המועצה בשנה בלירות הוא —	180	עד 5
75	למעלה מ-10,000 עד 50,000	360	6 עד 10
150	למעלה מ-20,000 עד 30,000	750	11 עד 20
300	למעלה מ-30,000 עד 40,000	1750	21 ומעלה
400	למעלה מ-40,000 עד 60,000	1000	שירות אוטובוסים
600	למעלה מ-60,000 עד 80,000		בית אריזה לפרי הדר שאורזים בו בשנה תיבות שמספרן —
800	למעלה מ-80,000 עד 100,000	200	עד 50,000
1000	למעלה מ-100,000 עד 100,000	600	למעלה מ-50,000 עד 100,000
	למעלה מ-100,000 — לכל 10,000 נוספות	1000	למעלה מ-100,000 עד 200,000
100	או חלק מהן, תוספת		למעלה מ-200,000, לכל תיבה נוספת, תוספת
"450	נושרד להובלה		0.4 אנורה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ע"ר 1945, תוס' 2 מס' 1936, עמ' 155; ס"ח 485, תשכ"ו, עמ' 2.
³ ק"ח 888, תשי"ט, עמ' 1114; ק"ח 1335, תשכ"ב, עמ' 2257.

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967).

3. על אף האמור בחוק עזר זה, לא ישולם בשנת הכספים 1967/68 לגבי עסק פלוני מס בשיעור העולה על המס החל על אותו עסק בעד שנת הכספים 1965/66 אם בהיקפו גדלו או ממדיו של אותו עסק לא חלה הגדלה לעומת שנת 1966/67, אלא בשיעורים כדלקמן:

שיעור התוספת לשנת 1967/68	סכום המס בלירות בשנת הכספים 1965/66
—	עד 25
25%	למעלה מ־25 עד 100
50%	למעלה מ־100 עד 750
75%	למעלה מ־750 עד 1500
100%	למעלה מ־1500 עד 1950
150%	למעלה מ־1950

4. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס בשנת 1967/68 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על חשבון המס לשנת 1967/68 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבאר־טוביה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ח—1968".

אברהם הלפון

נתאשר.

ראש המועצה האזורית באר־טוביה

י"ג בכסלו תשכ"ח (15 בדצמבר 1967)

(חם 81800)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לג'ולים בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-25 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית ג'ולים חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

„בנין” — מבנה בנוי מאבן, מביטון, מברזל, מעצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזתרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;

„בעל” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או ככל אופן אחר;

„מהנדס” — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי”ח—1958², שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה” — המועצה המקומית ג'ולים;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.

(ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על הבנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב); המהנדס שערך את הבדיקה חייב להגיש דין וחשבון לראש העיריה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

חורעות

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ס”ח 250, תשי”ח, עמ’ 108.

(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

ביצוע עבודות
על ידי ראש
המועצה

4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו משום סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי סעיפים 3 או 4, ישמש אישור בכתב מאת המהנדס בדבר הסכום ראייה לכאורה.

אישור סכום
ההוצאות

6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאים להיכנס, בכל עת סבירה, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.

סמכות ראש
המועצה
והמהנדס
להיכנס לבנין

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס להשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

מסירת הודעות

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה. בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

ענשים

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לג'וליס (הריסת מבנים מסוכנים)“, תשכ״ח—1968.

השם

נתאשר.

ג' מיל מוחמד נבואני

ראש המועצה המקומית ג'וליס

ה' בכסלו תשכ״ח (7 בדצמבר 1967)

(חמ 85900)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לעספיא בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית עספיא חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבורים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„מד-מים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית עספיא;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעיין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” ו- „בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950²;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אבור, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיוזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד-מים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה, משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות, החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;
„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.

² ק”ת 127, תשי”א, עמ’ 178.

³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מ’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

אגרת הנחת צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת מדמים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמהים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמהים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמהים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמהים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מדמהים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמהים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמהים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוק.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמהים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמהים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדימים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדימים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, אלא אם כן הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית באישור שר הפנים להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד-מים או קלקולו, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

פקדונות

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

אישור סכום
ההוצאות

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדימים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

ניתוק החיבור

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחבורה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדימים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

הפסקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל גכס בשעות שבין רשות כניסה 17.00 ל-8.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד-מים, צינור או אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;
- (5) לבדוק אם קוימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו. שימוש במים

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברו שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד המועצה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עור זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.
18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.
(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.
19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עור זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגיל- לים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
20. העובר על הוראה מהוראות חוק עור זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
21. חוק עור לעספיא (אספקת מים), תשכ"ב—1962⁴ — בטל.
22. לחוק עור זה ייקרא „חוק עור לעספיא (אספקת מים), תשכ"ח—1968”.

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג) (1)) —
- (1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד 100
- לכל יחידת מלאכה או תעשיה 150
- (2) הרחבת החיבור, פירוק או התקנתו מחדש, לפי דרישת הצרכן —
- עד 2" 35
- למעלה מ-2" 70
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית
- (סעיף 3(ב) (1)) 5

⁴ ק"ח 1286, תשכ"ב, עמ' 1001.

האגרה כלירות

3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה)) 10
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג))
- (1) לחקלאות — לכל דונם או חלק ממנו 200
- (2) לנכס אחר — לכל מ"ר משטח הנכס 0.70
- ונוסף לזה — לכל מ"ר של שטח הבניה, לכל קומה 1

כשיש מיתקן	כשאין מיתקן
מוכן להתקנת	מוכן להתקנת
מד"מים	מד"מים

האגרה כלירות

5. אגרת מד"מים (סעיף 5 (ד))
- מד"מים שקטרו —
- אינו עולה על $3/4$ " 50
- עולה על $3/4$ " ואינו עולה על 1" 65
- עולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$ " 75
- עולה על $1\frac{1}{2}$ " ואינו עולה על 2" 110
- עולה על 2" 160
- לפי חשבון שהגיש המנהל.

האגרה כלירות

6. אגרת בדיקת מד"מים, כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5 (ט)) 10

האגרה המינימלית כלירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------------	----------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —
- (1) לשימוש ביתי 52.5
- (2) לבניה 60
- (3) לחנויות, לבתי עסק, למלאכה ולכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתוספת זו 3
- (4) לחקלאות 60
- (5) לגינות נוי מעובדות ולמשקי עזר, בהגבלה של 15
- 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר, בין החדשים אפריל — נובמבר, מעל ל-10 מ"ק 25

האגרה כלירות

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד)) 10

רסלאן אבו רוקון
ראש המועצה המקומית עספיה

נתאשר.
כ' בתשרי תשכ"ח (24 באוקטובר 1967)

(חמ 84620)

חיים משה שפירא
שה הפנים

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס' עסקים), 1945

הודעה על החלטת המועצה המקומית בית-ג'ן בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה כי בהתאם לסעיף 20 לפקודת המועצות המקומיות,¹ וסעיף 5 לפקודת הרשויות המקומיות (מס' עסקים), 1945,² החליטה המועצה המקומית בית-ג'ן שבתום ששה חדשים מיום פרסום הודעה זו ברשומות, יוסיף קנס פיגורים בשיעור של 20 אחוז על כל סכום המגיע למועצה בעד ארנונה, היטל, אגרה או מס עסקים מקומי, שלא שולם תוך ששה חדשים מהמועד שנקבע לשילומו.

נתאשר.

אמין חוסין קבלאן
ראש המועצה המקומית בית-ג'ן

י"ח בכסלו תשכ"ח (20 בדצמבר 1967)
(חמ' 765217)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני-מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ה, עמ' 256.
² ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115; ס"ח 485, תשכ"ו, עמ' 2.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).